

den anden Side andre Bedrifter, som kunne være meget indbringende, maasse kun vilde kræve smaa og forholdsvis billige Lokaler. Hvad der særlig har fremkaldt Uvilje mod den foreslaaede Skat er imidlertid, at den rammer dels Familieforsørgere, dels navnlig de næringsdrivende, paa ubillig Maade, den Karakter af en Næringskat, som Skatten utvivlsomt vil faa, og som jo ogsaa har foranlediget, at Kjøbenhavns Handelsforeningens Fællesrepræsentation bestemt har udtalt sig mod Indførelsen af denne Skat. Det maa nu erkendes, at adskillige af de Ulemper, der her sigtes til, kunne afhjælpes og, som jeg tror, ogsaa til Dels ere afhjulpne ved de forskellige Bestemmelser, der i den Retning ere trufne i Lovforslaget. Jeg tror ogsaa, at man noget har overvurderet den uheldige Betydning, som denne Skat vil have for de næringsdrivende. Det maa vistnok erkendes, at i enkelte Tilfælde, for enkelte ekseptionelt stillede næringsdrivende kan Skatten blive overmaade følelig og trykkende, og det vil være let at fremdrage Eksempler i saa Henseende; men jeg tror, at naar man tager de næringsdrivende som Helhed, ville Ulempene ikke blive saa store, som man tænker sig. Det blev under Forhandlingerne om denne Sag i Borgerrepræsentationen oplyst, at af Lokaler her i Byen, som udelukkende bruges til Næringsbrug, hvares der i Gennemsnit omtrent 1,200 Kr. i aarlig Leje. Hvis man tænker sig Huslejeskattens Skatteprocent sat til 4 eller 5, vil det dog ikke blive nogen overmaade trykkende Byrde, som der her vil blive Tale om. Men det maa erkendes, at det er og bliver en Næringskat, og dette er saa meget mere uheldigt, som denne Næringskat vil blive gældende alene for de næringsdrivende i en enkelt Kommune i Landet, Kjøbenhavn, i Modsetning til Købstæderne. Det er nemlig atter en alvorlig Anke mod Loven, at den indfører en Særkat for Kjøbenhavn. Vi have allerede her i den personlige Skat, der indbringer en saa væsentlig Del af Kjøbenhavns Indtægter, Indkomstskatten, en Særkat, som udelukkende ydes her i Byen. Jeg tror, at det er særlig uheldigt at gaa til atter her ved Huslejeskatten at uddybe den Forskel, der i denne Henseende er mellem Kjøbenhavn og Landet.

Naar jeg trods de forskellige gode Sider, der ere ved den foreslaaede Skat, dog er imod den, da er det, som er det væsentlig bestemmende for mig, for det første den Omstændighed, at der her i Tinget, som det er omtalt af den ærede foregaaende Taler, foreligger et Forslag om den personlige

Kommuneskat, et Lovforslag, som indeholder Regler om Ordningen af de mellemkommunale Bestatningsforhold og Bestatning af Aktieselskaber. Hvis det skulde lykkes at gennemføre denne Lov, vilde alle de væsentlige Fordele, som Huslejeskatte-Loven kunde bringe Kommunen, opnaas ad denne Vej og det i fuldligere Maal, og man vilde altsaa være heldigere stillet, idet man derved blev fri for de Ulemper, som Huslejeskatten utvivlsomt maa medføre. Men hvad der navnlig har været bestemmende for mig og afgørende for min Stilling til den foreliggende Lov, er den Omstændighed, at det forekommer mig, at det nuværende Tidspunkt er det uheldigst mulige til at indføre denne Skat, der jo til Dels vil virke som en Næringskat, thi det er jo vistnok erkendt fra alle Sider, at de næringsdrivende for Tiden arbejde og længe have arbejdet under betydelig trykkende Vilkaar. Jeg mener, at det ikke er rigtigt ved en Lov som denne at forøge dette Tryk paa de næringsdrivende, og det saa meget mindre, som denne forøgede Byrde lægges paa de næringsdrivende i en enkelt Kommune i Landet, hvorved man stiller dem saa meget mere uheldigt i Sammenligning med dem i det øvrige Land.

Idet jeg erkender, at det er en Nødvendighed for Kjøbenhavns Kommune at faa forøgede aarlige Indtægter, mener jeg, at man burde paa det bestaaende Grundlag gaa til en foreløbig moderat Forhøjelse af Indkomstskatteprocenten. Jeg har jo selv erkendt, at der er forskellige Ulemper ved denne Skat, og at disse Ulemper ville føles noget stærkere ved en forhøjet Procent, maa utvivlsomt erkendes; men naar jeg dog vælger den Vej, gør jeg det, fordi jeg foretrækker det for den her foreslaaede Skat, idet jeg af to Under vælger det, som efter min Anskuelse er det mindste.

Trier: Jeg ønsker i Korthed at gøre rede for min Stilling til dette Lovforslag, saa meaat mere som den højtærede Indenrigsminister paa sin spøgefulde Maade ved Indbringelsen satte dette Lovforslag i Forbindelse med et Forslag, som jeg i Fjor indbragte om Skatteforholdene i Kjøbenhavn. I Virkeligheden staa de to Forslag hinanden saa fjernt som vel muligt, idet det Forslag, jeg i Fjor indbragte om Signing af Skat paa faste Ejendomme i Kjøbenhavn, vilde kunne vedtages selvstændigt samtidig med dette Forslag, uden at de paa noget som helst Punkt greb ind i hinanden. Hvad Forskellen mellem dem angaar, er der det at bemærke, at mit Forslag ikke gik ud